

hvor man kan se, hvordan Linien er tænkt. Det er en mærkelig „lige Linie“, for den er nær ved at slaa en hel Vinkel og bliver adskillig længere end den Linie, Ministeren har foreslaaet. Saa er det mærkeligt at paastaa, at det er den lige Linie og altsaa den korteste o. s. v., og at kalde Ministerens Linie krum og sige, at den anden Linie „helt igennem gaar over Egne, der har store Udviklingsmuligheder, og hvor der kan paaregnes stor Transport af Mergel til Brug ved Hedeopdyrkningen“. Dette var det andet Fortrin. Nu har den ærede Ordfører allerede indrømmet, som sandt er, at naar vi kommer til Ørre, som han har prist i høje Toner, er der maaske ikke 100 Folk i den By. Der er vel 3—4 Gaarde og nogle smaa Forretninger og saa Præstegaard og Skole, men dermed er vi ogsaa omtrent færdige med hele Herligheden, for det kan ikke nægtes, at er noget Sted øde og tomt, er det Strækningen fra Ørre til Feldborg. Det siges, at der trænges til Mergel, men der er i alt Fald Strækninger der, som ikke behøver Mergel, for de er ikke værd at opdyrke.

Saa anføres som det tredie Fortrin, at Linien „gaar saa nær til de i Moseindustriforeningens Rapport beskrevne udmærkede Mosestrækninger, at disses Produkter i stor Stil vil kunne transporteres med Banen til andre mere brændselsfattige Egne“. Ja, der citeres, hvad Mosekommissionen har oplyst, at der findes en stor Mængde Brændsel paa Hedestrækningen fra Skern til Skive, og det er sandt, men det anføres saaledes, at det kommer til at se ud, som om dette Brændsel særlig skulde findes paa Strækningen fra Vibbjerg ned til Feldborg, men ikke saa meget ved Aulum. Men det passer ikke. Kan de paa den Strækning i en længere Aarrække faa Brændsel nok til sig selv, maa de være glade. Hvad der anføres, er Overdrivelser af den Art, at de, der ikke kender Forholdene, kan lade sig bedrage, men Fremstillingen stemmer ikke med Virkeligheden.

Den ærede Ordfører har nævnt en Ting, som har bidraget til, at Flertallet ved at tage sin Stilling til Sagen er sikker paa at have valgt det rette, idet den ærede Ordfører anførte, hvad Mergelkommissionen havde udrettet. Jeg maa vel af den Grund have Lov til at pege paa, at det var Tanken, at hvor man ikke fik Statsbane, skulde man have en Mergelbane, som kunde bidrage til at tilfredsstille den Trang, der er til Mergel og andre Varer. Der er her Tale om Baner af en hidtil ukendt Kon-

struktion. Ellers bliver Mergelbanerne kun liggende i en Aarrække, til man har afbrugt dem og faaet Mergelen ført ud paa den Egn, der trænger dertil. Men disse Baner skulde blive liggende og ikke alene bruges til Transport af Mergel, Tørv, Gødning og andre grove Varer, men ogsaa til Befordring af Personer. Jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse, om man kan bruge det Udtryk, at pege paa enkelte Ting i denne Kommissions Forslag, som i Grunden forekommer mig mærkelige. Vi skal jo ikke tro, at vi er saa kloge som en Kommission, der har arbejdet med en ny Opfindelse, om man vil, men der er dog Ting, som efter min Mening bliver sat saadan paa Spidsen, at jeg ikke kan lade være at pege derpaa. Den ærede Ordfører har omtalt Egnen om Ørre som en lille frugtbar Plet. Ja, det kan vel blive 300 Mennesker godt og vel, man kan komme til at gavne ved et Baneanlæg her, og disse 300 Mennesker skulde ikke kunne nøjes med en Bane, hvorpaa de kan køre Mergel og andre Varer, men de skulde have en Bane, hvorpaa der ogsaa kan køre Personer. Det bliver jo lidt omstændeligere og dyrere, naar man skal have to Slags Trafik, skal have Funktionærer baade til Persontrafikken og til Mergeltrafikken, og der er mange andre Omstændigheder, der gør en saadan Drift dyrere. Endelig skal de ad Herning til. Det mener de er deres Købstad, der skulde de vises hen, og dertil er der 11,8 km, hvilket vilde blive saa bekosteligt, at det ikke kunde betale sig. Saa skriver Kommissionen, hvordan det egentlig skal tænkes — jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Linier: „Antages Billetpreisen for en Rejse Skibild—Ørre at kunne sættes til 35 Øre — omtrentlig svarende til Statsbanetakst — vil der, for at ovenstaaende Beløb kan finde Dækning af Indtægten, fordres godt 90 Rejser pr. Dag eller godt 45 Rejser pr. Tog. Om en saadan Trafik vil kunne opnaas under de forudsatte primitive Forhold, der ikke paa nogen Maade kan siges at være tidssvarende“ — det er beskrevet, hvordan Vognene skal være o. s. v. — „maa vel anses for tvivlsomt, og det skal tilføjes, at en Kørsel som denne i hvert Fald ikke længe kan ventes at virke tilfredsstillende. Blicher derefter Tale om at indlægge flere Tog, ogsaa paa den Tid af Dagen, hvor Godstransport foregaar, samt om at forøge Toghastigheden, vil Togkrydsninger og deraf følgende Sikringssystem blive uundgaaelige, ligesom de foreslaaede Sikker-